

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
székhelyére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Közbenső vámok.

Pécs, 1897. április hó 6.

Azt, amit a függetlenségi és 48-as párt programjának egyik lényeges pontja gyanánt követel, az önálló vámterületet s így Ausztria és Magyarország között vámsorompó felállítását, az osztrákok már régen megvalósították, csak hogy nem azon a nyílt és egyenes uton, a melyen azt a mi közjogi ellenzékünk megvalósítani akarja, hanem kerülő utakon, állategészségi intézkedések, tartományi illetékek s más hasonló ürügyek alatt tiltják ki, vagy vámolják meg kiviteli cikkeinket, de erősen tiltakoznak még az ellen is, hogy mi a saját vasutainkon a mi áruinknak olyan szállítási kedvezményeket adhassunk, a melyeket az osztrák cikkek nem élveznek hasonló mértékben.

Az osztrákok tényleg felállították a közbenső vámsorompókat egyoldalúan, a mi cikkeink megterhelésével — a nélkül, hogy mi idehaza Magyarországon az ő cikkeik versenyével szemben a mi cikkeink forgalmát megvédelmezhetnők. Így állategészségi szempontból Magyarországot idegen területnek minősítették és nem respektálják a magyar hatóságok által kiállított egészségi bizonyítványokat, hanem az osztrák határon feltartóztatják állatszállítmányainkat, azokat külön egészségügyi szemle, sőt nem ritkán hosszas vesztégyár alá veszik,

ami természetesen, a sok szándékos zaklatástól el is tekintve, kivitelünket tetemesen megdrágítja.

Itt vannak aztán a jogtalanul szedett tiroli gabnavámok. Tirol és Vorarlberg tartományok tartományi illeték címén valóságos beviteli vámot vetnek a magyar gabonára, ami világos megsértése az 1867. évi XVI-ik törvénycikkben megkötött vám és kereskedelmi szövetségnek, melynek első cikke szerint „a szövetség ideje alatt a két fél egyikének sem lesz joga azon forgalmi tárgyakra, melyek az egyik fél területéből a másik fél területére vitetnek, bármint beviteli, kiviteli vagy átviteli vámilletéket vetni.”

Ez a törvénytelen tiroli gabnavám leginkább sújtja a dunántúli megyék gazdasági termékeit, mert Tirol és Vorarlberg tartományok leginkább innét szerzik be gabonaszükségletüket. Többször fordultak is e megyék a magyar kormányhoz, hogy ezeknek a törvénytelen vámoknak a megszüntetését az osztrák kormánynál eszközölje ki, de mindeddig sikertelenül.

Legutóbb aztán Somogyvármegye közönsége kérvénnyel fordult ez ügyben az országgyűléshez s ezzel a kérvénnyel a képviselőház kérvényi bizottsága a múlt héten foglalkozott. Bánffy báró miniszterelnök a bizottságban kijelentette, hogy a vámszedés megszüntetésének jogos és meg-

okolt voltát a kiegyezési alkudozások alatt maga az osztrák kormány is elismerte, s az új vám- és kereskedelmi szövetség egyik része gondoskodik is arról, hogy bizonyos módzatok mellett ez a vámszedés megszüntetessék.

Nos, ebből a miniszterelnöki kijelentésből kettőt látunk. Először is azt, hogy az osztrák kormány által is jogtalanul elismert vámszedés nem fog egyszerűen betiltatni, hanem csak bizonyos módzatok mellett lesz esetleg megszüntetve; pedig hát ha ez a vámszedés csak ugyan jog- és törvényellenes, amit még az osztrákok sem tagadhatnak el, akkor a megszüntetésnek egyedül helyes és törvényes módzata nem lehet más, minthogy az illető tartományoknak kereken megtiltsák a jogtalan illetékeknek további szedését; örüljenek, ha az eddig törvénytelenül már összeharácsolt összegek megtérítését nem kívánjuk tőlük.

De hát Bánffy kijelentése után erre nincsen kilátás, mert az a Pythia-szerű mondás, hogy a megszüntetés csak „bizonyos módzatok mellett” fog bekövetkezni, nem jelenthet mást, mint hogy azok a tartományok a megszüntetendő törvénytelen vámilletékekért törvényes kárpótlást fognak kapni; hogy pedig ezt a kárpótlást nem a törvénytelenéget eddig is pártfogásába vett Ausztria fogja nyújtani, hanem a

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Stella Maris.

Irta Várady Antal. A pécsi kath. kör 1897. évi ápr. 4-én tartott felolvasó estélyen elszavalta Baghy Gyula, a pécsi nemzeti színház tagja.

A tengerparton kicsiny templom áll;
Benn ócska képek, csönd, hűvös homály.
Oltár fölött, hőszin márványból vésvé
A tengerőrző Istenanyja képe,
A mint — a Krisztus lelkével rokon —
Csillag gyanánt jár a hullámokon.

Alkonyodik. A vérző tenger fodra
Piros gyöngyökben hull a sziklafokra,
S a mint átsiklik a nap végsugára,
Betéved a kis templom csarnokába,
Végigrezg csöndön és homályon át
És megsókolja Mária homlokát.

Oltár előtt két durva matróz térdel
S egy asszony szőkefürtű gyermekével.
Mormogva hallik félhangu imája,
A kis lány egy-egy „amen“-t mond reája,
Míg a két zordon arcu tengerész
Levett süveggel a szentképre néz.

„Ej, ej Michel” köszöntöm egyiket,
Te vén pogány, tenéked nincs hited,
És mégis, térdet hajtván, itt ezekkel
Térdelsz a szentélyben, levett süveggel?

„Adj Isten, bizodalmas jó uram.
Igaz, . . . de annak furcsa sorja van.
Ez itt, az asszony, pápista; a férje, —
Ez itt, — ez lutheránus . . . s jól megértse
Édes uram: én semmit sem hiszek,
Csak az örök halált s örök vizet,
A mely zúgón biborlik odalenn
S melyben majd fáradt testem megpihen . . .”

S ugyan mi hozza a templomba kendet,
Ha nem nagyit, vagy éppen nem füllentett?
Mit is keresne e lépcső fokán
A máshitű, vagy éppen a pogány?”

Felelt rá John, a férj, a mint kilépve
Elénk tárult a tenger órjár képe.
„Való ez . . . Én sem értem, jó uram,
Hanem csodás történetje van . . .
S leültünk’ csöndben, ók négyen, meg én,
A templom biborszín küszöbökön.”

„Ez a kis szőszke lány, most három éve,
Egy este sirt, nyögött anyja ölbe . . .
Én otthon ültem a bátyámmal épen.

S a beteg kis leányt karomra véve
Michelt az orvosért küldtem. Sötét lett
S a tenger zajgott. Elaludt, fölébredt
A kicsiny . . . s úgy aludt, ébredt reményünk,
Kis melle úgy zihált . . . Ha meghal: végünk.
Az anyja tul nem éli. Én meg . . . Én meg
Sötét óráján a kétségbeesésnek
Én nem tudom, mit tettem volna . . . Végre
Megjött az orvos. Aggodalmas képe
Még jobban elötétül, hogy vizsgálja.
„Tán megmentjük, ha reggelig kiállja.
De orvoság kell . . . Villersből . . . Eredj,
Ily éjszakán idegen úgy se megy —
S úgy menjen dereglyéd, az átkozott,
Hogy rajta leányod életét hozod . . .”
Egy pillanat s én meg Michel rohanva
Tasaitjuk a dereglyét az áramra,
Mely már fogyóban . . . Két perc s haladunk.
Dörgött, villámlott. Csak ketten, magunk,
De készek a pokollal szembeszállni.
Nehéz vihar jött. De mindegy, akármi.
Villerst elértük. És nem mult egy óra:
Michel libegve jött meg a hajóra,
Kitört az orkán, vitt a vad vihar.
„Föl a vitorlát . . . Mindegy . . . Csak hamar . . .”

Ropogva hajlott félre a nagy árboc,
Oda-oda ütődve a hab-árhoz.
Féloldalt dőlt a gálya. Mi remegtünk —
Egy csurgó sósvíz ruhánk, egész testünk.

magyarok, akik a sarcot eddig is kiizzadták, arról a harminc éves tapasztalat után bizonyosak lehetünk.

A másik dolog, amit a miniszterelnök nyilatkozatából látunk, az, hogy a kormány ezt a kérdést is belevonta a kiegyezési tárgyalások körébe s ezzel elismerte, hogy az a törvénytelen állapot csak új egyesség útján szüntethető meg. Pedig nem így áll a dolog; az a vámszedés az eddigi szerződés szerint is törvénytelen dolog volt, a magyar kormánynak tehát kötelessége lett volna annak rögtön megszüntetését a már fennálló szerződés alapján erélyesen követelni s eme követelésnek teljesítése előtt az új szerződés fölötti alkudozásokba bele sem bocsátkozni. Mert ha az osztrákok az eddigi szerződés világos megsértésével szedték a vámot a magyar gabona után, ugyan miben találja a kormány a garanciáját annak, hogy az új szerződésnek idevonatkozó határozmányai majd jobban respektáltakat fognak?

De hát a magyar kormánynak vívmányok kellene, a melyekkel az új kiegyezés megkötésénél dicsekedhessék s ilyen vívmány lesz a tiroli gabnavámok eltörlése is; vívmány, amely az eddigi szerződésben is benne volt, csak hogy az osztrákok kutyába se vették, a minthogy nem fognának rá hederíteni ezután sem, ha annak fejében tőlünk a kellő kárpótlást meg nem kapnák.

Ilyenek voltak a magyar kormány vívmányai Ausztriával szemben mindig: az osztrákok önhatalmulag törvénytelen állapotokat teremtettek, a magyarok kimutatták a törvényteleniséget, az osztrákok ezt elismerték és hajlandók voltak azokat megszüntetni, — de csak a kellő kárpótlás mellett.

Igy az a vívmány, hogy a határvidékek semmiféle törvényben nem gyökerező kivételes állása megszüntetve, tehát a törvényes állapot helyreállítva lett, Magyarországnak tetemes áldozatába került;

ennek fejében a közös költségek 2%-kának fizetését a kvótán fölül magára vállalta, pedig erre sem közjogi, sem pénzügyi szempontból kötelezhető nem lett volna, de megtette, hogy a törvényes állapot helyreálljon.

Itt van most a törvénytelen vámszedés kérdése; ezt is hajlandó Ausztria megszüntetni, de csak bizonyos módzatok mellett, a melyek a törvénytelenül huzott előnyökért kárpótolni fogják, vagyis más szavakkal: azt a jövedelmet, a melyet eddig törvénytelenül huzott, törvényes uton kívánja kárpótoltatni.

Nagy oka lesz tehát a Bánffy-kormánynak ezzel a legujabb vívmánnyal eldicsekednie, mert ugyan ki törődne a hadisarcakkal akkor, a mikor a háború a törvényes rend helyreállítására vezetett!

A Balkán-hegységek lovagjai is „bevégezett tényekkel“ állnak elő, a mikor a gazdag utasokat magukkal hurcolják sziklás hegyekbe, de ők is hajlandók a törvényes állapotot visszaállítani s foglyaikat busás váltságért szabadon eresztetni: hát nem nagy vívmány-e az, ha az elfogottak családjai ismét keblükre ölelhetik már elvesztettnek hitt övéiket; ugyan kinek jutna eszébe ilyenkor azért a nyomoruságos váltságösszegért sopánkodni?!

* Törvény a katonai titkokról.

Az erről szóló törvény-javaslat előmunkálatait, mint a „Reichswehr“ írja, a két kormány befejezte. A törvény két részre fog oszlani. Az első intézkedni fog a katonai tudósítások közvétele dolgában, a mennyiben szándékos vagy katonai titkok vétke fölfedezése, továbbá az ordre de bataille, a mozgósítási tervek, stb.-re vonatkozó oly adatok közzétételét törvénytelennek lehet vonni. A második rész a kikérelést tárgyalja és ezt a jelenleg érvényben levőknél súlyosabban fogja büntetni.

Istenkisértés ilyenkor telt vitorla,
De a nélkül meg elvisz a hab sodra.

Siesss ... Siess ... Az orkán egyre nő ...
Üvölt a szörnyű ítélet idő.
Nem érünk partot ... a hab föl-főkaptá
Hajónkat, s az röpült, mint könnyű lapda.
Kétségbeestem. Hogyha elveszek:
Mivel mentik meg a kis gyermeket?
Az örülttség környékezett ... A bátyám
Nekifeszülve a kormányrud gátján,
Fogsikorgatva ordította: „... Vége ...“
„... Csak egy segít: hajósok menedéke.“

S mi ketten, eleresztve kormányrudat,
Nyitott szemmel néztük a halálutat,
Melynek örvénye üvöltve, ugatva,
Vitorlánk rongyát tépve föl-főkaptá.
S kulcsolt kezekkel — úgy mint az imént, —
Mi egyszerű, szegény szívünk szerint
Elkezdtek a haldoklók imádságát ...
... Lelkemben láttam a kis édest, drágát,
A mint forró ajakkal, nyögve, sirva
Kis ágyam én reám vár s a gyógyírra ...
S letérdeltem ... Michel megszánt maga.
„... Segíts meg, tengernek csillaga.“

És akkor, vész s üvöltő hab középett.
Ott, ez az asszony a habokra lépett,

Úgy, a mint az oltáron áll faragva ...
Csikorgó gályánk orrát megragadva
Repült elől s hajónk repült utána ...
S a mint a vizet hasítva átrepült,
Nyomában a vihar s hullám elült
Szűgött a tenger: „... Hozsánna ... Hozsánna ...“

Kiértünk. Jókör jöttünk. Mentve volt.
Reggelre ragyogott az égi bolt
És sima volt a tenger. Kelt a nap.
Hajóm sértetlen állt a szirt alatt.
Megnéztem. Makula hiba se volt ott.
Az anya sirt, a kis gyermek mosolygott.

Azóta minden évben e napon
A lelkem hálát adni ide von,
És elhozom Michelt, meg ezeket ...

A vén Michel szemén köny reszketett.
„John máshitt, uram, én meg hitetlen,
De eljövünk azért mi mind a ketten,
Mivel ez úgy volt, s amaz éjszakában
Én ezt a márványasszonyt láttam-láttam.“

Leszállt az éjjel. A hold egy sugára
Betévedt a kis templom oltárára.
Végigrezg csöndön és homályon át
S megcsókolja a Mária homlokát.

Hírek.

Pécs, 1897. április hó 6.

A szépségről.

„Nem a szépség maga az, a mely a legnagyobb szenvedélyt fel tudja ébresztetni,“ mondta a híres amerikai Emerson. És a maga drasztikus modorában ezt teszi hozzá: „Szépség kedvesség nélkül olyan, mint a horog csalétek nélkül.“ A hideg szépség unalmas. — A szellemes Menagé abbé azt mondta a híres szép emberek közé tartozott Boileau államférfiúról: „Az az ember nem való másra, csak arra, hogy örökké levétesse magát.“

A tudósok nem egyszer vitatkoztak már arról: vajjon a nő, vagy férfi van e szebbnek teremtve. A férfiszépség pártolói felhozták, hogy az állatvilágban is a him nemcsak erősebb, de szebb is; például az oroszán, a szarvas, a páva stb. A másik fél, aki meg a női szépséget vitatta, arra alapította állítását, hogy a formák gömbölyűsége inkább teszi alkalmassá a nőt a tökéletes szépségre s talán felesleges mondanom, hogy ehhez az állításhoz többen járultak a tudósok közül, mint az előbbenihez, s így a nők nyerték el a pálmát. Mohamed is azt mondja: „Isten két harmadát adta Évának a szépségből.“

Francia iratokból, melyek még a 15 ik században keletkeztek, olvasunk egy érdekes esetet: Toulouseban élt egy igen szép, erényes leány, gazdag szülők gyermeke. Vigunere Paulinának hívták s oly szép volt, hogy a nép formálisan csodálta s e csodálat annyira fokozódott, hogy a városi hatóság meghagyta neki, mikép hetenkint legalább kétszer háza erkélyéről mutassa magát a nép előtt. A régi iratok azt állítják, hogy a Vigunere-ház előtt a tolongás néha oly veszedelmes volt, hogy az emberek egymást majd elgázolták.

Hasonló eset adta elő magát a múlt század végén Angliában. Ott két szép nővér bájolta el annyira a város lakosságát. Juningnak hívták a boldog apát, aki olyan szép leányokkal volt megáldva; az egyiket Hamilton herceg vette feleségül. Walpole államférfiu azt mondja róla: „Midőn pénteken a hercegnő az udvarnál megjelent, oly nagy volt a tolongás, hogy ott az emberek majd agyonnyomták egymást. Székekre, asztalokra másztak föl, hogy a szép asszonyban gyönyörködjenek, a kinek még szépségben párja nem volt.“

Haza előtt órákig elálltak az emberek, esakhogy egyszer megláthassák, amikor hirtőba száll.

Azonban vannak egyének: nem a szépek, sőt inkább a csunyák közé számítandók, kik mégis olyan rokonszenvet és szerelmet tudnak ébresztetni, hogy arra a nagyon megcsodált szépségnek talán alkalmatlanok is volnának, mert a nagyon szépek rendszerint önzők; önzökké teszi őket a folytonos tömjénezés, a melyben szépségök folytán egész életükben részesülnek. És az önző ember nem ismeri el mások jogait, ő senkinek sem rendeli alá egyéniségét, hisz megszokta azt, hogy csak neki kedvezzenek s innen van, hogy a nagyon szép emberek sokszor nem keltenek maguk iránt olyan rokonszenvet, mint a kevésbé szépek, akiket a világ nem kényeztetett el annyira.

Azért nagyon találó az a mondás: „Szenvedélyes szerelmet ritkán lehet a nagyon szépek között fellelni.“

Florida.

Napirend 1897. április 7-én.

Naptár: szerda, ápr. 7. — Róm. kath.: Epi-fán. — Prot.: Epifán. — Görög kel. (márc. 26.) Gábor. — Zsidó: Nisan 4. — Nap két 5 óra 11 percek; nyugszik 6 óra 21 percek. — Hold két reggel 7 óra 12 percek; nyugszik éjfélkor.

Időjárás: hőmérséklet 7 Celsius fok meleg; légnyomás 745. — **Kilátás:** a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz idő és hőemelkedés várható.

Katonai felülvizsgálat a vármegyeházán d. e. 8 órakor.

Színház: „Gyimesi vadvirág.“

— **(Közigazgatási ülés.)** Pécs város közigazgatási bizottsága holnapután (csütörtökön) a városbáza nagytermében ülést tart délelőtt 11 órakor. Ez ülésen báró Fehérváry Imre főispán helyett Majorossy polgármester fog elnökölni, mert a főispán ugyanekkor a békési új főispán installációján fog résztvenni. Főispánunk különben ma kihallgatáson volt ő felségénél Bécsben, hogy kineveztetését megköszönje s onnan utazik a békési főispáni beiktatásra.

— **(A pellérdi állomás.)** A magyar államvasutak idei költségvetésében, illetve a folyó évre felvett munkálatok jegyzékében ott találjuk a pellérdi vasuti állomást is, mely eddig csak mint megállóhely szerepelt, de most rakodó-állomással is kibővítik.

— **(Halálozás.)** Dömötöri Németh Ignác, volt 1848—49-iki honvédhuzár százados, Baranyamegye nyugalmazott tiszti főügyésze, ma délelőtt negyed 10-kor, hosszas szenvedés után elhunyt 70 éves korában. Temetése f. hó 8-án lesz az Árpád-utca 24. sz. a. gyászházból. Családja s kiterjedt rokonság gyászolja.

— **(A „Pécsi Szabómunkások Szakegylete”)** f. é. április hó 19-én a Scholz-féle sörcsarnok helyiségeiben saját alapja javára huavéti ünnepélyt rendez. A zenét Korodi Károly közkedvelt zenekara szolgáltatja. Kezdeté pont 8 órakor. Belépti díj előre váltva 40 kr., a pénztárnál 50 kr. Jegyek előre válthatók: Novák János vendéglős (Gyár-utca 7.) Rausch János fodrász (Ferenciek-utca,) Brenner Mihály utóda fodrász (Kossuth-utca 4.) Schneider Ádám (Kálvária-utca 27.) uraknál s a rendezőségénél. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **(Rablás az országuton.)** Péter Imre mislanyi lakost, Kiskozár és Rácapetre között, a magyarpeterdi országuton három ismeretlen egyén megtámadta és életveszélyes fenyegetések közben összes pénzét, 32 forintját elrabolta. Az életéért remegő ember minden ellenállás nélkül hagyta magát pénztől megrabolni, de aztán, hogy a rablók szabadon eresztették, első dolga volt, hogy az egerághi csendőrségnek bejelentse a rablótámadást. A rablók közül egyet sem ismert meg s azok bizonyára más vidékről való csavargók lehettek. Most keresik őket.

— **(Villányi vásár.)** Régen volt — mint villányi levelezőnk írja — oly sikerült, népes és nagy vásárja Villálynak, mint március végén tartott vásárja, mert már valami tizazer elmosta egymásután az eső. Sok állatot hajtottak fel. A sertések ára igen magas volt, lovakat igen sokat vettek össze az olasz kereskedők.

— **(Betörés.)** Varga Péter, görögországi lakos házában betörők jártak. Az ablakon keresztül hatoltak be a házba egy sötét éjszaka és az egyik szobából, hol nem aludt senki, 63 forint értékű ruhaneműt elémelték. A káros bejelentette az esetet a

csendőrségnek s most folyik a nyomozás az ismeretlen betörők kézrekerítése végett.

— **(Ösztöndíj - adományozás.)** Tegnap lapunkban jelzett Farkas-Raskó féle 80 frt ösztöndíjat a bizottság mai ülésén az Ágostontéri népiskola igazgatója, Rozsics Sándor egyhangulag nyerte el. Indok, hogy ő e testületben legidősebb lévén, legfőbb alkalmat volt az alapító intenciójának megfelelő tevékenységet a hazafias nevelés-oktatás terén kifejtteni. Az összeg nyomban át is adott az elnöklő Zavaros Péter h. polgármester részéről, ki is az átnyújtáskor a megjutalmazott tanítóhoz szép beszédet intézett.

— **(A kir. tanfelügyelő körúton.)** Salamon József, kir. tanácsos tanfelügyelő tegnap hivatalos körútra ment a hegyháti járásba, hol első sorban a mágocsi iskolákat s tovább az egész hét folyamán a szomszédos községek iskoláit fogja meglátogatni. A tanfelügyelői iroda vezetését Laubheimer Róbert másodtanfelügyelő vette át azon időre, míg a tanfelügyelő székhelyétől távol lesz.

— **(Eljegyzés.)** Berger Dénes, villányi kereskedő, eljegyezte Friedfeld Amáliát Légrádról.

— **(Véres verekedés.)** Véres verekedés folyt le a napokban Ráckozáron, hol Buch János és Weisz Teobald, ottani lakosok, megtámadták Laufer Henriket és közös erővel úgy elverték, hogy azt kocsin kellett lakására szállítani a verekedés színhelyéről, hol véresen, eszméletlen állapotban találták meg. A verekedőket feljelentették a bíróságnak; a megvert ember pedig vagy három hétig nyomhatja az ágyát míg sebei begyógyulnak.

— **(Kongrua.)** A pécsi egyházmegyének öt plébániája fekszik Somogyvármegye területén. Ezek kongruáját a somogyi kongruabizottság a következőképpen állapítja meg: Lakócsa 2550 frt 78.5 kr., Drávaszentmárton 1208 frt 65 kr., Somogy-Szentlászló 1659 frt 95 kr., Mozgó 1754 frt 39 kr. és Szigetvár 2186 frt 09 kr.

— **(Kizsebelték alvás közben.)** Tóth Vince, pellérdi lakos, egy éjszakát Göröcsényben töltvén, a nagykorcsma udvarán állt meg kocijával és hogy a szobapénzt megtakarítsa, a kocsin aludta át az éjszakát. Mikor reggel felébredt, akkor látta, hogy zsebéből álma közben kilopták tizennégy forint készpénzt, a mi egy kissé sok egy kocsin átaludt éjszakáért. A zsebelést bejelentette nyomban a csendőrségnek, de az ismeretlen zsebtolvajoknak mindeddig nem tudtak nyomukra akadni.

— **(Felfordulás Szigetvárott.)** Mint menykőcsapás sujtott le a szigetvári kormánypártba Biedermann Rezsőnek tegnap Abbáziából küldött sürgönye, a melyben kijelenti, hogy a képviselőjelöltséget ezuttal a legnagyobb sajnálatára nem fogadhatja el. Rögtön táviratoztak neki, hogy vonja vissza lemondását, mert egyedül csak benne összpontosul minden bizodalomuk, de erre a sürgönyre is csak az a válasz érkezett, hogy Biedermann elhatározása változatlan, többé semmi szín alatt fel nem lép. Este összejöttek tehát a párthivek tanácskozni

a teendőkről, de az értekezleten nagy fejtelenség uralkodott s végleges és egyöntetű elhatározásra nem is tudtak jutni. Voltak sokan, kik azt tanácsolták, hogy a párt ne állítson jelöltet, hanem csatlakozzék egy esetleg felléptetendő Ugron párti jelölthöz, míg mások Biedermann Ottó nevét hangoztatták s a többség meg is állapodott abban, hogy Biedermann Ottót fogja felléptetni. Biedermann Rezső zászlait ma már bevonták s tudakozódó sürgöny ment az új jelölthöz, vajjon hajlandó-e a szigetváriak jóvoltából magyar honatyának felcsapni.

— **(Jubiláló állomásfőnök.)** A villányi intelligencia e-hó 1-én este 8 órakor társas vacsorát rendezett az állomási vendéglőben Szedlák Antal állomás főnök 25 éves hivataloskodásának évfordulóján, melyen 40-en vettek részt. Az első pohár köszöntőt Molnár Lipót, bornagykereskedő, mondotta az ünnepeltre. Azután Jilly Gyula, raktárfőnök, éltette egy megható beszédben az ünnepeltet. Az egész társaság fesztelen mulatozás közben reggelig maradt együtt.

— **(Tolvajok a vásáron.)** A szászvári országos vásáron Kovács Ferenc, váraljai lakostól 265 frt készpénzt elloptak, Heller Adolf, bécstopolyai és Száragáti Béla, pécsi illetőségű, notórius zsebtolvajok. A mágocsi csendőrség a tolvajokat üzöbe vevén, Heller megugrott ugyan előlük, de társát sikerült elfogniok s ennél az elloptott pénzt meg is találták. A kézrekerült zsebtolvajt bekisérték a bírósághoz.

— **(Pótvásár.)** A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy Tolnamegye Tamási községében a múlt hó 8-ára esett, de elmaradt országos vásár helyett folyó hó 7-én (szerdán) pótvásár tartassék.

— **(Ellopott zseborák.)** Kis János, megyefai lakoshoz a napokban egy ismeretlen nevű napszámos állt be szolgálatba, a ki azonban másnap már eltűnt a háztól. S vele eltűnt a gazdának két, 22 frtot érő zseborája is, miket a szökevény napszámos emelt el. A szentlőrinci csendőrség megindította a nyomozást a tolvaj kézrekerítése végett.

— **(Alkalom szüli a tolvajt.)** Ezt a közmondást, úgy látszik, nem tartják figyelemben háztulajdonosaink, mert dacára, hogy többször felszólaltunk már mi is, hogy a vagyonbiztonság érdekében a kapukat éjszakára zárassák be, még mindig találnak az éjjel cirkáló rendőrorjáratok éjjel után is tárva-nyitva álló kapukat. Így volt ez az éjszaka is — mint halljuk — pedig a zimanokos, zivataros éjszakában a legkönnyebben követhetnek el lopásokat a csavargók. És nem valahol a külvárosban, de a belváros legnagyobb utcáin is tárva-nyitva találtunk egy kaput a rendőrorjárat. Jó lenne végrevalahára, ha a lakosság e figyelmeztetést megszivelné és a kapukat rendes időben bezáratnák a háztulajdonosok, mert bizony alkalom szüli a tolvajt, a kinek a nyomát aztán ütheti a redőrség — azzal a bizonyos bottal!

— **(Tisztiorvosi vizsga.)** Blau Adolf dr., pécsi orvos, a közigazgatási tiszti orvosi vizsgálatot letévén, tisztiorvosi képesítést nyert.

— **(Egyhásmegyei hírek.)** Vujits András, podgajci káplán, püspökszentlászlói adminisztrátorra nevezte ki az egyházmegyei főhatóság; helyébe Erdélyi Károly dolnimiholjáci segédlelkészt helyezte át Podgajcira.

— **(Katonai hírek.)** Würstl Vilmos, 44. gyalogezredbeli százados és Pakay András, százados hadbíró nyugdíjaztattak, illetve várakozási illetményvel szabadságoltattak. — Raebenhaldt Imre, 44. gyalogezredbeli hadnagynak tisztis rangjáról való leköszönése elfogadtatott.

— **(A kaposvár—barcsi vasút)** engedményesei, mint lapunknak Barcsról írják, ott is bekopogtattak egy kis támogatásért. Az engedményesek ebbeli kérelme a múlt hó 28-iki közgyűlésen került tárgyalás alá, még pedig a kérelmezők részére kedvezőtlen elintézésében. A képviselő testület a kiépítendő vasutat nem látta Barcs érdekeit semmi tekintetben sem előmozdítónak, azután meg tekintettel, hogy a község csak a múlt évben szavazott meg 20.000 frtot a felépített szolgabírósi épület költségeinek fedezésére, azután meg az ugyancsak tavaly ősszel bevezetett utcai világítás fentartása is évi 1000 frtot igényel, a kérelmező engedményeseket kérelmükkel elutasították.

— **(A barcsi vásár)** e hó 1-én tartatott meg és minden tekintetben rosszul ütött be. Kevés volt az eladó, de még kevesebb a vevő. A rossz siker fő oka a szlavonai zárban keresendő, mely még mindig tart, és utolsó időben a lovakra is kiterjedt. Különbösen még a ló felhajtása volt a legkedvezőbb, tulnyomó részben olasz kereskedők vásárolták azokat össze. A sertés felhajtás jelentéktelen volt, és a magas árak miatt, a vételkedv nagyon lanya. Bárány félek és szárnyasok nem kerestettek ami ezekből felhajtattak, az mind visszakerült. Ép így volt a szabó és csizmadia árukkal. A rossz vásár dacára a vásáros tolvajok jó üzletet csináltak, amennyiben a csendőrségnek bejelentett 2—300 frt káokból csak jelentéktelen lopott áru térült meg, a többi tettesnek sikerült kereket oldani, és ma már üthetik bottal a nyomukat.

— **(Kéty helyett Pécs.)** Ma délelőtt 10 óra tájban egy poros és kifáradt ember állított be a városházára és ott a rendőrbiztosi szobában egy levelet mutatott fel, illő tisztesség tudással kérdezvén:

— Ugyan, kérem, hol találom meg azt az urat, kinek ez a levél szól?

A rendőrbiztosok elolvastván a levél címét, sajnálkozva néztek a jövevényre és kérdesték:

— Hogy hívják magát, bácsi?

Néth Györgynek, kérem alássan. Kisvejkéről jövök, Tolnából. A jegyző ur adta ide ezt a levelet, hogy hozzam el Pécsre. Tegnap tíz órakor indultam el és most huszonnégy órai folytonos gyalogolás után itt vagyok. Hol található hát azt az urat, a kinek a levél a szól? Mert bizony nagyon elfáradtam. De hát siettem, mert a jegyző ur azt mondta, hogy a levél nagyon sürgős.

Erre már nem állhatta meg senki nevetés nélkül.

— No ha sürgős, úgy csak forduljon vissza, bácsi. Hiszen ez a levél nem Pécsre, hanem Kétyre szól; itt van világosan megírva: Kétyett.

És úgy is volt. Az ember nem értette meg a jól a címet, vagy Pécsert olvasott Kéty helyett s a helyett, hogy a Kisvejke felett nem messze levő Kétyre ment volna, eljött Pécsre. Persze, most fejbakarva fordult vissza és gyalogolt haza, a hol bizonyára nem dicsekszik el, hogy Kéty helyett Pécsert járt.

— **(Egy szép leány szerelme.)**

Egy szép leánynak szerelmi történetéről beszélgetnek most sokat ismerősei körében. Szeretett egy barna, magas ifjút, szíve egész melegével. Az ifju sokat járt a házukhoz, szívesen és örömmel beszélgetett a szép leánynyal, de soha egyetlen szóval sem tett arra célzást, hogy látogatásai komolyak s hogy feleségül szeretné venni azt a szép szőke teremtet, a kit annyi kedvességgel, annyi szeretetreméltósággal ruházott fel jó sorsa. Ez a jó sorsa pedig éppen akkor tagadta meg magát, mikor a szép leány szíve megszólalt s mikor becézgető kegyének legnagyobb szükségét érezte. Megszerette az ifjút s hiába várta, hogy csak egy szóval is az édes reménység szikráját gyújtsa fel szívében, mert az ifju nem nyilatkozott. Helyette ezelőtt két héttel egy vasárnap délelőtt látogatáskor azszal lepte meg a szép szőke leányt, hogy jövője más városba viszi s hogy még az nap elutazik. Hogy mit szenvedett s mily fájdalmat fojtott pici szívébe a szép szőke leány, nehéz volna leírni, elmondani. Isgatottan várta a délutánt s aztán a vonat indulása idejében kiment a temetőbe. Tudta, hogy ott kell elhaladni a vonatnak, mely minden reményét, édes boldogságát elragadja, viszi tovább. A szinpár közelében álló fák egyikéhez támaszkodott, s úgy várta be a robogó vonatot. Nem sokáig várt. A mosdony füstje csakhamar szemébe tünt s a szakatóló vonat csakhamar előtte haladt el. Elszorult a szíve, az ablakon kinézett, feléje intett az, a kit ő még egyszer látni akart, pici selyem kendőjével bucsut intett s aztán nem birt tovább uralkodni magán, szédülés fogta el s oda rogyott a fal alá. Ugy találták meg elaléltan az arra sürün járó asszonyok s mikor magához tért, vezették haza jó lelkű emberek. Csak támo lyogva, azok segítségével birt haza menni, remegő szüleinek egy szót sem birt szólani. Ágyba fektült, oda szegeste a legnagyobb betegség: a reménytelen szerelem. Anóta újra öröm van a háznál, a két hét előtti vasárnap szomorúságát feledtette a tegnapi nap, a másik vasárnap. Az ifju eljött, s szűk családi körben boldogan megtartották az eljegyzési ünnepélyt.

— **(Tavaszi kilátások.)** Pécsváradról írják: A kedvező tavaszi időjárás következtében az őszi vetések jól fejlődtek; igen jól áll a buza és rozs. A tavasziak vetését is nagyon előmozdította a jó időjárás, sőt némely részük már a koraiaknak ki is kelt. A korai burgonya és répa vetése folyamatban van. A mesterséges takarmányműek, nevezetesen a lóhere és lucerna oly szépen gyarapodnak, kivált a melegebb fekvésű helyeken, hogy már 14—20 nap múlva kaszálni is lehet. A réteket is egyengetik; a fű jól indul. A gyümölcsfák virágoznak, de a gyakori szeles időjárás kárt okoz bennök. Félő különben, hogy késői fagy is pusztít még a gyümölcsben.

— **(Spanyol kincésások.)** Spanyolországban már huzamosabb idő óta egy szélhámos banda működik, mely egész Európa

területén szedte áldozatait és megyénkben is — mint annak idején köztük — többeket lépre akart csalni. A kiszemelt rendszeren egy állítólagos don Carlos Espinoza de los Montes [tábornok aláírásával ellátott levelet kapott, aki valami politikai büntény miatt börtönben ül. A levélben egy elásott hadikincsről volt szó, melyet a tábornok leánya kiásatna, ha volna pénze, hogy oda utazzon, ahol a kincs elásva van és ezt a helyet a levelek mindig a címzett lakóhelyének közelében jelölték meg. A tábornok ezután fölkeri a címzettet, hogy küldje be leányának a szükséges összeget, mire ez a kincset kiásatja és címmel megfélezi. Ha az illető beugrott és elküldte a kért összeget, akkor természetesen se az állítólagos tábornokról se leányáról nem hallott többé semmit. A spanyol rendőrség már évek óta nyomozza a szélhámosokat, de ezek oly gyakran változtatják lakóhelyüket és olyan sok közvetítővel dolgoznak, hogy a rendőrség az igazi bűnösöket soha, hanem csak eszközeiket volt képes elfogni, akikre nem lehetett rábizonyítani semmit. Pár nap előtt azonban sikerült Barcelonában a banda vezéreit elfogni, kiket az egyiknek a kedvese boszúból jelentett föl. A két gazember lakásán nagy csomó címet, várostervet és más mesterségükhöz való eszközöket találtak. Rendes könyvet vezettek és ezekből kitűnt, hogy ebben az évben 14,000 pezetát kerestek. Az áldozatok legnagyobb része francia és olasz, más nemzetiségűek közül csak kevesen mentek lépre.

— **(Szarkatermészetű hajadon.)**

Ma reggel egy valóságos szarkatermészettel megvert leány került a rendőrség kezébe. Hunyadi Annának hívják az illetőt és szolgáló volt már több helyen, de mindentűn odább állt rövid idő alatt és mindenűn ellopott valamit. Legutóbb egy ismerősét, Papp Juliannát lopta meg, a kitől tegnap egy arany gyűrűt emelt el. Ez aztán ma feljelentette a rendőrségnél s a letartóztatott leány ellen vagy egy tucat lopás bűne nyert eddig is beigazolást. Egyelőre folytatják ellene a vizsgálatot s aztán átadják az ügyészségnek.

— **(Üldözik a falu lányai.)** Furcsa történetről ír helesfai tudósítónk. Két nap óta egy 22—23 éves fiatal legény szerelemtől üldözöttén örjög. Ész nélkül futkároz utcáról-utcára és jajveszékelve nekimegy fejjel egy-egy háznak, mire összerogy. Az egész falu népe utána csődül és tudatlanságukban egyik-másik mulat a szerencsétlen. Ilyen rohamok után néha napjában észnél van s ilyenkor azt feleli: hogy a falu lányai üldözik őt, mert nem akar beléjük szeretni. A szerencsétlen szerelem-üldözöttet az odaváló orvos megfigyelés alá vette.

— **(Katonai lóvásár.)** Dombóváról írják, hogy a katonai lóvásáron elővezetett 210 ló, de a többféle eszredből összeverődött bizottság csak 1-et, mond egy lovat talált alkalmasnak. Ha a vásárlók mindenütt oly szigorú mértéket fognak alkalmazni, akkor a parasztgazdák aligha fogják magukat rászánni, hogy idejüket vesztgesék. Pedig szakértők véleménye szerint legalább 8—10 ló valóban szép példány volt.

Ily formán ismét csak oda jutunk, hogy a hadsereg részére közvetítők fogják a lóállományt szolgáltatni.

— **(Kitüntetett tanító.)** Nagy ünnepe volt Nádasd község lakosainak azon alkalomból, hogy Seh Károly pécsváradi főszolgabíró Krammer János nyug. róm. kath. kántortanítónak mellére tűzte az Ó Felsége által neki adományozott érdemkeresztet. Az ünnepi aktust szentmise előzte meg, a templomban, majd a község színe javának jelenlétében történt a rendjel átadása az érdemekben megőszült népoktatónak. A szép és lélekemelő ünnepélyt bankett rekesztette be, melyen kiemelték a kitüntetett tanítónak a népoktatás és az egyházi zene terén szerzett érdemeit.

— **(Püspöki konferencia.)** Troll Ferenc püspök, káptalani helynök a mai reggeli gyorsvonattal Budapestre utazott a püspöki konferenciára. A konferencia holnap lesz a hercegprimásnak budavári palotájában; tárgyát — értesülésünk szerint — a kultuszminiszter átirata révén az autonomia fogja képezni s esetleg megállapodás is jön létre a kongresszus idejének meghatározására. A kongresszus is szoba jön. A káptalani helynök visszaérkezését csütörtök estére várják.

Művészet, irodalom.

○ Zóna-előadás. És még mondja valaki, hogy nem találékonyan zseniális és

zseniálisan találékony ember a mi igazgatónk! Tegnap előrántotta a jó „Grant kapitány gyermekei“ t a zóna-előadásban — érted fél helyárak mellett — hozatta színre. És a találékonyága betűtött; a csuf idő dacára is tele volt a karzat, a földszint is megtelt vagy félig, sőt egy-két páholyban is ültek nézők. Egyszóval a kassza nem maradt üresen. Maga az előadás minden tekintetben zóna-előadás volt; tíz órára már hazafelé zónáztunk, azaz hogy gyalogoltunk s egy megesontosodott művészetpártoló uriember elégtelentül sóhajtott fel:

— Minél többször adják ezt a darabot, annál cudarabb az előadás!

Node azért hát kivétel is akadt B. a. g. h. i. b. a. n. Benkő Jolánban, Laudai-ban, Angyal Ilkában, Bognárban, Polgárnéban és Csikyben, akik jól játszottak. Erdélyi sikerrel próbálkozott meg Boross régi szerepével, Bob matrózzal. A többiek kedélyeskedése annyira ment, hogy a jégvidéken feltalált Grant kapitányt és gyermekeit a viszontlátás pillanatában — köménymaggal kínálták. Talán csak nem akar valamelyikök grajslerájt nyitni a nagyhéten a színészpálya mellett Budapesten?!

(→)

○ Uj lapok. „Magyar Szabadság“ címen új független elvű keresztény politikai hetilap indult meg. Ára negyedévre 80 krajcár. Kiadóhivatala Budapesten VIII. ker. Kerepesi-ut 65. szám alatt van. — „Arany ifjuság“ címmel egy ifjusági hetilap is meg-

indult az új évnegyed kezdetén. Ára negyedévre 1 frt 50 krajcár. Kiadóhivatala Budapesten szintén VIII. ker. Kerepesi-ut 65. szám alatt van.

○ A magy. kir. operaház másora április 7-től április 11-ig. Szerda. Nincs előadás. — Csütörtök. A fekete domíno. Nap és Föld. Ábrányiné, Valent, Semsey, Berta, Barbieri, Arányi, Kiss, Beck, Hegedüs, Carbone, Pini. — Péntek. Nincs előadás. — Szombat. Manon Lescaut. Kacér, Berta, Larizza, Beck, Kiss, Várady, Kornai, Mihályi, Dalnoki, Hegedüs. — Vasárnap. Parasztbecsület. A piros cipő. Rotter, Gábor, Semsey, Barbieri, Balogh, Schmidke, Arányi, Várady, Smeraldi, Carbone Pini. Ezen előadások bármelyikére előre lehet jegyetrendelni Rózsa Gy. a M. K. Operaház pénztárnokánál a helyárának levélben, utalvánnyal, vagy sürgönyileg való beküldése mellett a következő rendes elővételi helyárakon: Páholy. Földszint és I. emelet 13 frt. II. emel. 2—5. sz. 9 frt. II. emel. 11. sz. 11 frt. Támlásszék. I—III. sorban. 4 frt 30 kr. IV—X. sorban. 3 frt 30 kr. X—XVI. sorban. 2 frt 30 kr. XVII—XIX. sorban. 1 frt 80 kr. II. emel. körszék. Az I. sorban. 2 frt 20 kr. A II. sorban. 1 frt 80 kr. A III. sorban. 1 frt 30 kr. III. emel. erkély- és zártzék. Erkélysz. I. sorban. 1 frt 70 kr. II—V. 1 frt 20 kr. VI—IX. 1 frt. Zártz. I. sorban. 90 kr. II. sorban. 70 kr. III—IV. 50 kr. A jegyek átvehetők a hajós-utcai nappali pénztárnál az előadás napján 10 órától 1-ig és 3-tól 6-ig, az előző napon pedig 10 órától 1-ig. Darbaváltoztatás esetén a jegy érvényessége megmarad, de kívánatra a pénztár a beküldött összeget visszafizeti.

Helén először érezte, hogy szíve van, mert fájdalmat érzett benne.

— Az egyetlen férfi, az egyetlen, a kinek becsülésére vágyakoztam.

Ugyanaznap este új vendég érkezett Helmburgba, Waldemar ur, a grófnő atyja.

Helén megrettent érkezésén, megrémült láttára. Ez a hajlott, kiaszott alak, vontatott járásával, reszkető fejével, beesett szemével az ő atyja s tanító mestere. Mintha a koporsóból nyujtotta volna ki a kezét, olyan hideg volt, a mikor Helén megfogta, hogy egy karcsúszékhez vezesse, a melybe az öreg erőtlentül hanyatlott alá.

— Nemde örülsz, hogy viszontláthatsz — mondá némi pihenés után — örülsz — jó dolgod van. — Körüljártatta tekintetét s megpróbálta a régi ravasz mósolygást, a mi azonban rosszul sikerült neki. — Ami engem illet, a végét járom — consummatum est. — Csak meg akartam győződni saját szememmel, hogy oktatásom jól gyümölcsöszt-e? — Igen, igen, pompásan gyümölcsöszt, az eredmény nagyszerű. — Most légy rajta, hogy élvezd is az életet, a mig fiatal vagy. A vénység rut mint a szegénység. A vénység borzasztó, de hát az ember még is csak él!

Helén hallgatott. Megmondja neki, hogy ezt a drága kincset, az életet sokszor átkozza? megvallja, hogy voltak pillanatai, a melyekben közel állt hozzá, hogy en-

Néhány hét óta Burg tanácsos ur vendégük volt. Helén beszédessé tette a zárkozott embert s már ezért is megkedvelte; nagy emberismerő volt ez a tanácsos és soha sem ítelt a csalóka külszin után. Férje ő hozzá képest — nem, ez a két férfi egyáltalán nem hasonlítható össze egymással. Sem nem vonzódnak egymáshoz, sem nem kerülnek egymást. Egon pajtásai körében „átkozottul intelligens fickó“-nak nevezte Burgot.

A tanácsos különben nem szórakozni volt Helmburgban, küldetése volt ott.

Pár napi távollét után, mit a közeli Schwanssee királyi nyaralóban töltött, oly sebbel-lobbal lépett be a grófnőhöz, ami a különben higgadt embernél feltűnő volt.

— Sajnos, csak perceim vannak — mondá Burg a grófnőt üdvözölve, — hogy bucsut vehessek öntől.

Helén meglepetve tekintett rá.

— Bucsut mond? De csak rövid időre? Schwansseeben van dolga?

— Nem, grófnő, huszonnégy óra alatt otthon, azaz hogy főnökömnél kell lennem.

— S mért oly hirtelen? Vagy talán államtitok?

— Még pedig olyan, amely nemsokára kipattan. Háboru készül. —

— Erre el voltam készülve.

— A háboru lehetőségére igen, — de a következményekre?

— Az erősebb győzni fog — válaszolá Helén, visszanyerve nyugalmát. — Az ön kormányának ismert okossága kezeskedik róla, hogy mi — mint az ön földije mondom, hogy „mi“ — leszünk az erősebbek.

Törvényszék.

§ Csaló kocsis. Kallinger István, pécsi szállító, a múlt évi június 10-én elküldte a vasútra Pál Gizella nevű cselédjét 61 frt. készpénzzel, hogy azon váltson ki szállítmányokat és 152 frtról szóló utalványokkal, hogy az értük járó pénzt vegye fel. Ezt megtudván Herner György, Kallinger kocsisa, kocsin szintén lement a vasútra és ott felmutatván egy szállítólevelet, kérte a leányt, hogy adjon át annak kiváltására 120 frtot, amint Kallinger ezt meghagyta. A leány először nem akarta neki átadni a pénzt, de mikor Herner ezt a bizalmatlanságot méltatlankodva utasította vissza, Nagy József és Vajda Imre vasúti munkások, úgy a káros unokájának, Schuk Etelnek a jelenlétében átadta neki a 120 frtot. Herner, a pénzt markában érezvén, a szállítmányt 1 frt 20 kr. lefiatásával kiváltotta, fel is tette a kocsi, hanem aztán a kocsi elhagyva, megugrott a 188 frt 80 krral és szerencsésen el is verte mind, mire Szegzárd körül elfogták. A szegzárdi törvényszék épen lopás miatt körözte s el is ítélte 3 évi fegyházra a kézrekerült kocsist, aki már előbb is háromszor volt büntetve lopások miatt. Onnan aztán átküldték a pécsi törvényszékhez, hol tegnap délelőtt tartották meg ügyében a végtárgyalást s elítélték a csaló kocsist 1 évi és 6 havi börtönre s behajthatatlanság esetén 5 napi börtönre átvaltoztandó 50 frt pénzbüntetésre. Az elítélt csaló kocsis nem felebbezett az ítélet ellen s így az jogerőssé vált.

§ A halálba kergette a feleségét. Halált okozó súlyos testisértés büntetése miatt állt tegnap délelőtt a pécsi kir. törvényszék előtt Müller János, villányi fuvaros. Ez

évben február 18-án ugyanis nevezett, aki sohasem volt ellensége a kocsmázásnak, szintén a kocsmából tért haza, hol a felesége, ennek mostoha fivére és anyósa várták. Nem ment azonban be a szobába, hanem az istállóba tért, hevé nemsokára utána ment a felesége is, azzal, hogy pénzt kér tőle, mert alig volt kenyér a háznál. A szobában maradtak pár perc múlva sikoltozást hallottak az istállóból s mikor az asszony mostoha fivére, Fusz Antal odasietett, az asszonyt fekvő, véres fejével találta a földön s a férje még ekkor is ütötte a kezében levő vas lóvakaró kefével, melynek élé — vértől cseppegett. Fusz Antal kiszabadította a nőt férje kezéből, de az meg akkor ő neki esett és üdőbe vette s úgy kellett neki futásban keresni menedéket. Az asszonyt Weisz Mór dr. vette ápolás alá, de mert koponyacsontja berepedt és vérmegezés állt be, öt nap múlva behalt sebébe. Mindez a tegnapi végtárgyaláson be is bizonyult a brutális férj ellenében, a kit ezért háromévi börtönre ítélte a törvényszék. Az elítélt és védője, Sieberth Nándor ügyvéd, megfelebbezte az ítéletet; de felebbezett ellene Zsolnay György, kir. főügyész helyettes, közvádó is.

§ Elítélt leány. Kler Katalin, tékesi születésű, fiatal cselédleány, Schwink Henrik fodrásznál volt, mint szolgáló alkalmazásban. Schwinknek egy nap csak eltűnt egy arany gyűrűje, melyet az asztalon felejtett. A gyűrűt kereste, kérdőre vonta a leányt is, de az azt állította, hogy nem is látta az elveszett tárgyat. Később azonban rábizonyult, hogy a gyűrűt, a mely vagy 4 frtot érhetett csak, zsebre tette és eladta. Ezért

lopásért feljelentették a bíróságnál s a pécsi kir. törvényszék tegnap tartotta meg ügyében a végtárgyalást s elítélte négyheti fegyházra, melyből vizsgálati fogsága által három hét kitöltöttnek vétetik. Az ítélet jogerőssé válván, az elítélt leánynak még egy hetet kell a fegyházban töltenie.

Közgazdaság.

□ Allatjárványok. A legújabb statisztikai kimutatások szerint az állatjárványok állása a következő: megyénkben lépfene 2 községben 2 udvarban lépett fel; veszettség 1 községben 1 udvarban fordult elő; sertésvész pedig 5 községben uralkodik. Somogy megyében lépfene 1 községben 1 udvarban, bőrféreg 1 községben 1 udvarban, ragadós száj és körömfájás 2 községben 2 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 1 udvarban lépett fel, sertésvész pedig 11 községben uralkodik. Végül Tolnavármegyében lépfene 1 községben 1 udvarban, ragadós száj- és körömfájás 2 községben 17 udvarban, sertésorbánc 2 községben 2 udvarban konstatált, sertésvész pedig 8 községben uralkodik.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

— Az okos mérlegeli az eshetőségeket és számot vet velük. Csakhogy — nem lehet mindent kiszámítani.

— Legkevésbé pedig egyet — folytatta aztán elkeseredetten — egy ifju fejedelem szándékát. Hisz ön tudja, kedves grófnő, hogy nem szórakozhattam itt nyugodtan, hanem a fejedelem kedélyvilágával, utópiákkal voltam kénytelen harcolni . . . Nem mintha az önök új urának és királyának fenkölt szellemét vagy nemes lelkületét félreismerném, vagy feledném, hogy az ifjuság legszebb jellemvonása az eszményiség, — de hát semmi sem tökéletes a világon, s a politikában csak egy tekintet lehet irányadó: az államérdek . . . Tisztelem fejedelmük aggályait, de az ágyúira van szükségem.

— Önök segélyre szorultak? — kérde Helén büszke kifejezéssel.

— Mint földi talán megsértődött ezen? Pár százezer emberrel több mindenestre csak hasznunkra lehet s a hadviselés alapelve: a mi nekem használ, az árt az ellenségnek.

Burg e közben felkelt helyéről s izgatottan járt fel s alá a szobában. Aztán ismét Helénhez fordult.

— A háboru kikerülhetetlen — a gyorsaság fél győzelem. . . Szükséges lenne tehát, hogy az önök kormányának előterjesztése már a kamarák előtt legyen s a szövetség holnap már ténynyé váljék. Vannak órák, a melyek hirtelen megérlelik azt, a mire évek folyása nem volt képes. Most ilyen idők járnak s itt csak habozást látok, semmi elhatározást. Ah, mért nem bírok azzal az ékesszólással, a mely magával ragadja a sziveket, elkabít, megbüvöl, elragad! Tudom, hogy lelkesedés nélkül nem lehet semmi nagyot alkotni, nálam is

megvan a lelkesedés, itt a fejemben, de csak pislog, nem lobban langra; szavaimban nincsenek villámok; a polgármesteri erényen túl, mint Cromwell az óvatosságot nevezte, nem tudok emelkedni.

— A király kénytelen lesz engedni az idők áramlatának.

— Lesz! Lesz! A jövő idő mindig akadályt jelent. A király tanácsosai nem mind barátaink — de kire is hallgat ő egyáltalán! . . . Csak egy hang lenne képes hatni rá, csak egy lény van, aki rá tudná venni a gyors elhatározásra.

— És ki lenne az?

— Ön, kedves grófnő.

Helén felugrott s izgatottan nézett a beszélőre.

— Igen, ön — az ő saját szavait idézem — ön démoni varázst gyakorol rá. Ha ön most lóra ülne, felkeresné őt, leborulna előtte —

Helén hirtelen félbeszakította.

— Ezt merészli valaki nekem mondani! s ezt ön mondja nekem? — kiáltá kezeibe rejtve elhalványuló arcát.

E pillanatban kopogás hallatszott az ajtón.

— Titkárom — mondá hevesen Burg — Isten önnel, grófnő, s a helyett, hogy rám neheztel, gondolja meg, hogy csak egy dolog létezik, a mely lelkünket úgy képes betölteni, hogy mindent, boldogságot, szerelmet, életet feláldozzunk érte, s ez egy nagy cél, melyet magunk elé tűztünk.

Burg kezét csókolva eltávozott s Helén megkövülten tekintett maga elé.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése április 6-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A mai ülésben két apró törvényjavaslatot fogadtak el és pedig Magyarországnak az 1900. párizsi világkiállításon leendő hivatalos részvételének költségeiről, továbbá a szentpétervári és washingtoni követségi palotáinak restaurálási költségeiről. Ülés végén Jagics József sürgősen interpellálta a miniszterelnököt a szerb egyházi kongresszus egybehívása iránt. Bánffy Dezső báró, miniszterelnök válaszában kijelenti, hogy intézkedni fog a szerb kongresszus egybehívásáról, de azt, hogy a kongresszus határozatai szentesített fognak-e, azt előre nem tudja és nem is ígérheti; azonban már most is kijelentheti, hogy nem járulhat ahhoz, hogy a szerbek is olyan autonómiát kapjanak, mint a románok.

TÁVIRATOK.

Az esküdtzéki eljárás az igazságügyi bizottságban. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház igazságügyi bizottsága tegnap kezdte tárgyalni az új bünvádi perrendtartás életbeléptetése és az esküdtzékek szervezése tárgyában beadott törvényjavaslatokat. A bizottság tegnap az esküdtzéki javaslatnak hirhelt 35-ik §-át tárgyalta, amely szerint a kormánynak jogában állana az esküdtzéki bíraskodást az ország egyes részeire, vagy akár az egész országra nézve is, egyes büntetendő cselekményekre vagy az összes bűncselekményekre, tehát a sajtóvétségekre is rendeleti úton, tetszés szerinti időre felfüggeszteni. Ez ellen a muszka-paragrafus ellen a bizottságnak Fabiny Teofil elnöklete alatt tegnap tartott ülésében Chorin Ferenc előadó és Hodossy Imre hevesen kikeltek, mire Erdély igazságügyminiszter kijelentette, hogy a 35-ik §-t visszavonja. Ennek következtében aztán a javaslatot a bizottság általánosságban egyhangulag elfogadta.

A gseftelés felszabadtása. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Bánffy tegnap a szabadelvű pártban bejelentette, hogy legközelebb javasolni fogja a képviselőházban egy bizottság kiküldését, a melynek feladata lesz az összeférhetetlenségi törvény revíziója tárgyában javaslatot kidolgozni.

Érik a háború. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Franciaország is hozzájárult Athén kikötőjének tervbe vett blokkolásához, a melynek megkezdéséhez a tengernagyok már megteszik az előkészületeket. — A görög trónörökös napiparancsot intézett katonáihoz, hogy ma — április 6-án — a görög szabadságnap napján a legnagyobb tartózkodással viselkedjenek és gondolják meg, hogy a történelmi emléknep könnyen idéznek elő tulságba menő lelkesedést. — A mai napot a lapok általában kritikusként jelzik Görögországra nézve.

Tarnóczy — az uzsorás. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A hirhelt nyitrai választási elnököt, a meg-

bukott vizipuska-gyárost utólérte a Nemezis. Ugyanis a budapesti büntető törvényszék ma vád alá helyezte sikkasztás bűntette miatt, mert Lazarovits Mihályon és rokonnain érvényesített egy 10.000 frtos váltót, melyet az öreg Lazarovits Lázár, még 1892-ben elhunyt temesmegyei nagybirtokos is állítólag aláírt. A dolog előzménye az, hogy Tarnóczy professzionátus uzsorás volt, a miről csak a beavatott s Budapesten tartózkodó high life tagjai s gazdag gentry-sarjak tudtak. A fiatal, kiskorú Lazarovits Mihály is, akit jogi tanutmányokra küldött föl atyja, a tivornyákba merült s szorult állapotában cimborái Tarnóczyhoz hozták, aki 3 részletben adott is neki 3000 frtot, melyért egy váltót állított ki vele 10.000 frtról s egy elismervényt, hogy ezért az összegért egy gözcseplőgép garnitúrát kapott. A váltón az öreg Lazarovits neve is szerepelt, persze tudtán kívül. Időközben az öreg meghalt, a fiatal meg pazarlásai miatt gondnokság alá helyezték. És Tarnay csak az öreg halála után lépett föl a váltóval, melyet végrehajtás útján érvényesített is. Most következik majd a fekete leves, amit bizonyára a hirhelt választási elnök fog meginni.

Lemondott képviselő. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Tolnay Lajos, a kiról az összeférhetlenségi bizottság kijelentette, hogy a budapesti takarékpénztárnál elfoglalt igazgatói állása nem inkompatibilis a képviselőséggel, ennek dacára ma egész váratlanul lemondott a budapest-ferencvárosi mandátumról.

NYILT-TÉR+).

Jó barátaim és ismerőseimtől egyenkint elbucsznom nem volt lehetséges. Ezen uton ajánlom tehát magamat, szives jó emlékezetükbe. Pécssett, 1897. április 3.
Dr. Wajdits Alajos.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Tisztviselő

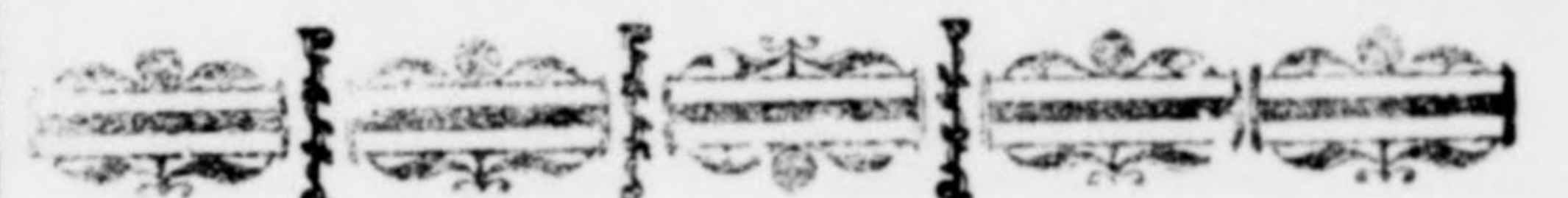
kerestetik évi 600 frttal díjazott állásra. Elfoglalva lesz naponta 6 órát. **Kautió 200 frt.** Teendői: könyvelés előírt módszer szerint, nyilvántartási könyvek vezetése, másolások. Írásbeli ajánlatok a jelenlegi foglalkozás megjelölésével e lap kiadóhivatalába f. hó 9-ig nyújthatók be.

**A Pécssett Kossuth-utca
18 Sz. a. levő**

Sütő üzlet

f. é. augusztus hó 1-től bérbeadó.

Bővebb értesítést ad Dr Bors
Emil Pécssett.

Birtok

500 magyar holdas tagosított, délkeleti fekvésű, igen jó állapotban lévő

nemesi birtok

Baranya megyében, kényelmes urilakkal és szükséges gazdasági épületekkel, kedvező feltételek mellett eladó. Czim a kiadóhivatalban.

Ifj. Vogl János

kőfaragó üzlete Pécssett, Vásár-tér 5. szám.

A nagyérdemű gyászoló közönség szives figyelmébe ajánlom legnagyobb választékú

SIREMLÉK-RAKTÁRAMAT

a legolcsóbb árak mellett.

Tiszteletteljesen felkérem a n. é. gyászoló közönséget raktárom szives megtekintésére.

Kiváló tisztelettel

Ifj. Vogl János.

100 ezer drb.
tökéletesen
fajtiszta

ültetésre kitűnően alkalmas

gyökeres
Rupestris Monticola

eladó

Ezere 22 frt.

Ripária Selecta 1000
drb. 18 frt

Siptár Lajosnál

Pécsett, Nagy-Flórián u. 16. sz.

Férfi és gyermek
ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Olcsó | árak!

ZENTLER-féle

cs. k. szab. udvari férfi- és gyermek-
ruha gyári raktár

Pécsett, király-utca.

4563. sz. **Árverési hirdetmény.**
tkv. 1897.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Donner József pécsi lakos végrehajtatónak, Tischler Károly pozsonyi lakos végrehajtást szenvedő ellen 21 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, Dollinger András pécsi lakos utóajánlati kérelme folytán a pécsi kir. törvényszék és Pécs város területén levő, Pécs-városi 1489. sz. betétben felvett 898. hrsz., 57. számú házra, udvarra 1860 frt becsár. mint kikialtási ár mellett az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897. évi május hó 7. napján d. e. 10 órakor a kir. trvszék hivatalos helyiségében az árverési szobában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul, de csak utóajánlatot tevő által ígért 1320 frt összegben felül eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 186 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1. 3333. szám alatt kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadéképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécsen, 1897. évi márcz. hó 9. v kir. trvszék telekkönyvi hatósága.

Lukrits István
kir. táblai bír.

114. szám.
1897.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sásdi kir. járásbíró-ság 3913. 1896 számú végzése által Steiner-bruner József baráturi lakos javára, Szabó Istvánegyházbéri lakos ellen 100 frttól, ennek 1894. évi nov. hó 15. napjától számítandó 8% kamatai és eddig összesen 41 frt 73 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bírósággal le és felül foglalt és 313 frtra becsült jószág és gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak

Mely árverésnek a 1578. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Egyházbéren az alperes lakásán leendő eszközzésére 1897. évi április hó 13. napjának délután 3 órája határidőül ki-tűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly meg-megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvcikk 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adadni.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Sásdon, 1897. évi márczius hó 30. napján.

Schuber Manó
kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetmény.

PIPUS KÁROLY, pécsi kereskedő csődtömegéhez tartozó, ferencziek-u. 8. sz. alatti bolt- és raktár-helyiségekben találató, a csődleltár 1—2197. tétel számai alatt felvett

**porcellán-, üveg-, kőedény-árak-, lámpák-,
tükrök- és üzletfelszerelvények,**

továbbá: a pótlólag leltározott s a pótleltár I—XV. tétel számai alatt felvett kő- és porcellánárak, melyeknek együttes becsértéke 5438 frt 65 krt teszen, a csődválasztmányának f. é. ápril 3-án tartott ülésben hozott határozatához képest ajánlati uton fognak eladatni.

Az ajánlatok f. é. ápril hó 22-ik napjának d. e. 12 órájáig, 50 kros bélyeggel ellátott, sajátkezűleg aláírt zárt nyilatkozat alakjában, bánatpénzül: a becsérték 10%-jának, vagyis: 343 frt 46 krnak melléklésével, alulírott tömeggondnoknál, — Perczel-u. 16. sz. — nyújtandók be. Későbbi ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A választmány az eladandó tárgyak minősége, mennyisége és értéke, valamint a leltár helyessége tekintetében, szavatosságot nem vállal; a beérkezendő ajánlatok el- vagy el nem fogadása iránt, ápr. 22-én d. u. 5 órakor tartandó ülésben határoz, — fentartván magának a jogot: az ajánlatok közül szabadon választani, esetleg mindannyit visszautasítani. — A kinek ajánlata elfogadtatik, az köteles: az ajánlott összeget bánatpénzének különben elvesztése és a vételügylet megszünte mellett nálam azonnal lefizetni s 48 óra alatt az árukat elszállítani. — Az el nem fogadott ajánlatokhoz csatolt bánatpénz visszaadatik.

A 317 frt 86 krt tevő könyvkövetelések, ugyan ajánlati uton a legtöbbet ígérőknek fognak eladatni, mire nézve a jelzett módon külön ajánlatok adandók be, u. a. határidőig. Az elfogadott vételár 24 óra alatt lefizetendő.

A vételügylet után járó kincstári illeteket s a nyugtáblevegeket vevő köteles fizetni.

Venni szándékozók az árukat, naponta d. u. 3—5 óráig, közbenjöttömmel megtekinthetik.

Pécs, 1897. április 5.

Kis József,

tömeggondnok.

Előfizetési árak:

Egész évre . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 86 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Ledölt bányász.

Pécs, 1897. április hó 7.

(* *) Rendjeleket, méltóságokat, mag-nasságot osztogatnak uton utfélen és aki pénzzel bírja és fizetni tud: az a kipréselt summa szerint kapja a „közszolgálat terén kifejtett — bár ismeretlen tevékenységeért“ — a kitüntetések. Soha annyi „névtelen“ nagyság nem részesült a kormánykegyben, mint ma — a szabadelvűség uralkodása alatt.

Ilyen kegyencek kegyence volt Tarnóczy Gusztáv, az erőszakosságai folytán világhírűvé lett volt orsz. képviselő, gép-ügynök, később gépgyáros, részvénytársasági igazgató, s mint par excellence uzso-rás magánzó, akit végre annyi furfangos huzavona után utólért végzete: megérett-nek látszik a börtönre.

Tipikus alakja a szolgálékü strébe-reknek, akik előnyökért képesek mindenre. Közpályája a régi Deák-párt korhadása idején veszi kezdetét, midőn a hetvenes évek közepén nagyon szerény képviselőt tartott külföldi gépekből a fővárosban. Születése s kapaszkodása révén kihasznál minden összeköttetést, hogy nyakába sózza a vidéki gazdaközönségnek a nála bizo-mányban levő gépeket, sokkal drágábban, mintha ezek direkt a gyárosokkal állottak volna összeköttetésben.

Mivel pedig a gépbizományi üzletre rossz napok jártak, az upesti uton meg-vásárolt 5000 frtért egy üres telket, melyet jó ideig homokbányának használt, míg a befektetett 5000 frt meg nem térült. Ekként az azelőtt dombos telek az ut színelőre leszállván, egy könnyű fedelő „gyárnak“ nevezett manufaktúrát rendezett be, ami talán gépjavitó műhelynek jó lett volna, de ő elnevezte fecskendő gyárnak.

Hozatott külföldről fecskendő alkat-részeket, idehaza összerakták, rátették fir-máját s vigan ment az üzlet, különösen midőn kormányrendelet erősen ajánlották a törvényhatóságoknak és községeknek a Tarnóczy-féle kupszelepes fecskendőket. Ebbe az időbe esik Tarnóczy vigéceinek szerte-len sok visszaélése, midőn vármegye számra csapták be sorra a jámbor falusi népet drága pénz ellenében hasznavehetetlen tüzi-fecskendővel. Az egészségtelen konkurrencia következtében aztán maga a „gyáros“ ur sok honi céggel, mint Fehér Miklós, Walszer Ferenc, Seltenhoffer Frigyes soproni és egy bacsikai fecskendőgyáros céggel a polgári, bünygyi és sajtóbiróságok előtt a pörök labirintusába keveredett, dolgot adva vagy harminc fiskálisnak.

De hát ez a gyár is, dacára az erős kormányprotekciónak, a busás nyereségnek, nem prosperált. Ekkor adta a fejét rész-vénytársaság gründolására. Liphay Béla

b., Krausz Izidor, Brachfeld Szigfried, O'Donell gróf, Latkóczy Mihály, Bánó József, Braunecker Lamoral s még néhány pénzes embert sikerült „nagy szabású“ ter-veinek megnyernie s megalakította a rész-vénytársaságot, mely mint a később törté-nendők bizonyítják, a legnagyobb foku szédelgésre volt alapítva, a minek a célja volt a felültetett részvényesek pénzeinek magához való kaparitása. Tarnóczy az át-adott gyárat, (?) telket és felszereléseket 300.000 frtért számolta át részvények el-lenében, míg a többiek félmillióra egészít-tették ki a részvénytőkét. Ekként Tarnóczy 200.000 frt friss pénzhez jutott, holott az egész gyára az időtájt nem ért 5000 forintot.

Ekkor jött egy szigorú belügyminisz-teri meghagyaték, hogy minden község tartozik magát ellátni tüzifecskendővel. Ma-gyarország községeinek több mint fele a Tarnóczy-gyárból volt kénytelen 10—15 éves törlesztésre 300—1000 frtos fecskendőket megvásárolni. A kötelezvények 10—15 évi részletfizetésről szóltak, a mikért az illető vármegyék vállaltak jót-állást. Persze, egészen más lapra tartozik, hogy a drága fecskendők mindenre jók valának, csak éppen tüzoltás céljaira nem.

Azonban éppen itt kezdődik a bibi. Ezekből a községektől kapott kötvényeket egész összegükben 50 százalék ellenében

A „Pécsi Figyelő“ tárcája

Két virzsinia.

A századhoz jött egyszer egy ember. Ugy volt, hogy néhányat kiszuperáltak, egy felakasztotta magát s hogy a létszám teljes legyen, behívtak néhányat a tartalékból. Az ilyen behívottak rendszerint idő előtt men-nek szabadságra, két évet szolgál és elküldik, mert több az ujonc, mint kellene. Meg is házasodnak otthon, mert épp farsang előtt éri őket a szabadulás s mire tavaszra virrad, hogy most már a családjáért fogna valami kétkézi munkához, meglepi a behívó. Szomorú ábrázatok ezek. A katonaság sehogys em jó, bolond volt, aki legelsőbb kitalálta, aki pedig már fiatal feleséget is hagy otthon, attól ugyan semmiféle jókedvet ne várjon senki.

Tavaszzal jöttek vissza vagy öten, a kik az őszön idő előtt mentek haza. Akkor irigyelték valamennyit, ők szomorkodtak, a szomorúságra ritkán hajló baka meg nevette őket, a kik az otthon való fiatal asszonyt fölcserélték ezzel a másik asszonnyal, a mely a vállukon függ. Ugy tartja a regula ugyanis, hogy a katonának szeretője lehet mindenféle fajta, azonban a valódi hites felesége a puská, ennél fogva azt úgy kell ajánozni és gondozni, mint a fiatal szerelmes

asszonyt. Ilyen poetikus futamokra vetemedik néha a regula, azon okból, hogy minél kevesebb rozsdá legyen a fegyver csövében.

Az öt behívott közül négy volt ismerős, egy pedig új, a póttartalékból, különben mindnyájan a Cs betűből. Csöke, Csépe, Csányi, Csókai, Csuvár. Mikor kiderült valamelyik irodában, hogy nálunk öt ember hiányzik, az extrabakkancsos irnokkáplár felütött egy könyvet és abból kiírta, a kik behívandók. Épp a Cs betűnél ütötte fel, vagy lehet, hogy szépen tudta írni ezt a betűt. Így jöttek be a Cs betűsök, míg az alfabet többi emberei otthon maradtak a falvakban és sejdítésük sem volt arról, hogy micsoda kis soron mult az ő behívatásuk. (Ilyen apró dolgokon áll az egész élet — mondta Franz Kerekes kompániaszuster, az pedig nem volt bolond ember, mert az ezredes urnak is ő csinálta a cipőket.)

Ez a póttartalékos, a kit így tavaszszal berántottak, nem volt már gyerek. Magas ember, a vállalai kissé törődötték, mint a kit elhuzott a dolog, a bajusza hosszú, és lekonyult, felesége van otthon és gyermekei és most ime három évet kell odalennie. Van efajta sorsu ember nem egy: olyanok például, a kik katonának valók volnának, husz éves korukban is, de otthon maradnak az öreg, beteg anyjuk eltartására. A póttartalékban vannak és katonák a papiroson. Egy-

szer aztán évek mulva meghal az öregasszony és a nagyszakállu emberek bekövetkeznek ujoncnak.

Szóltan volt bizony ez is nagyon és azonfölül szomorú. Egy ideig külön tanítgatják a hadi tudományokra, de ez nem sokáig tartott, mert már értett hozzá.

— Voltam én már berukkolva kéröm. valami három év előtt — mondta.

Egyébként ritka szorgalmas ember, ami különlegesség az e fajtaknál. Akinek hazajár minden gondolatja, nem sokat törődik a kaszárnyaélet furfangos rendjével s ily módon minduntalan valami szabályzatba botlik. Sok van ilyen szabályzat nagyon és tudtán kívül is követhet el botrányokat az ember. Például ha három centiméternél hosszabbra nő a haja. Ez a vén póttartalékos azonban gondosan kerülgette a szabályzatok kátyuját és nem volt azzal baja soha senki-nek. Mert nem beszélgetett a többivel s hogy öregebb is volt, idővel bizonyos tisztelet környékezte. Mert a hova küldték, ment szóta-lan, megjött szóttalan s ha mindenféle holmija rendben volt, kurta pipára gyújtott és füstölt hallgatag. Olykor levelet irt haza, néha pénzt kapott, pár forintot, amit bizonyosan a maga meg a gyermekei szájától huzott el otthon az asszony. Aligha költötte el azt is, a dohányon kívül nem érezte egyébnek szükségét.

Időközben Bécsbe került az ezred. Csinos kis utazás volt az, negyvenhat napig tartott, miután rövidség kedvéért utba ejtet-

100 ezer drb.
tökéletesen
fajtiszta

ültetésre kitűnően alkalmas

gyökeres
Rupestris Monticola

eladó

Ezere 22 frt.

Ripária Selecta 1000
drb. 18 frt

Siptár Lajosnál

Pécsett, Nagy-Flórián u. 16. sz.

Férfi és gyermek
ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Olcsó árak!

ZENTLER-féle

cs. k. szab. udvari férfi- és gyermek-
ruha gyári raktár

Pécsett, király-utca.

4563. sz.
tkv. 1897. **Árverési hirdetmény.**

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Donner József pécsi lakos végrehajtatónak, Tischler Károly pozsonyi lakos végrehajtást szenvedő ellen 21 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, Dollinger András pécsi lakos utóajánlati kérelme folytán a pécsi kir. törvényszék és Pécs város területén levő, Pécs-városi 1489. sz. betétben felvett 898. hrsz., 57. számú házra, udvarra 1860 frt becsár. mint kikialtási ár mellett az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1897. évi május hó 7. napján d. e. 10 órakor a kir. trvszék hivatalos helyiségében az árverési szobában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alul, de csak utóajánlatot tevő által ígért 1320 frt összegben felül eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 186 frtot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1. 3333. szám alatt kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Pécssett, 1897. évi márcz. hó 9. v kir. trvszék telekkönyvi hatósága.

Lukrits István
kir. táblai bír.

114. szám.
1897.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sásdi kir. járásbíró-ság 3913. 1896 számú végzése által Steiner-bruner József baráturi lakos javára, Szabó Istvánegyházbéri lakos ellen 100 frttőke, ennek 8% kamatai és eddig összesen 41 frt 73 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le és felül foglalt és 313 frtra becsült jószág és gazdasági eszközökből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak

Mely árverésnek a 1578. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Egyházbéren az alperes lakásán leendő eszközzésére 1897. évi április hó 13. napjának délután 3 órája határidőül ki-tűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly meg-megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvcikk 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Az árverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ban megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Sásdon, 1897. évi márczius hó 30. napján.

Schuber Manó
kir. bírósági végrehajtó.

Hirdetmény.

PIPUS KÁROLY, pécsi kereskedő csődtömegéhez tartozó, ferencziek-u. 8. sz. alatti bolt- és raktár-helyiségekben találató, a csődleltár 1—2197. tétel számai alatt felvett

**porcellán-, üveg-, kőedény-áruk-, lámpák-,
tükrök- és üzletfelszerelvények,**

továbbá: a pótlólag leltározott s a pótleltár I—XV. tétel számai alatt felvett kő- és porcellánáruk, melyeknek együttes becsértéke 5438 frt 65 krt teszen, a csődválasztmányának f. é. ápril 3-án tartott ülésben hozott határozatához képest ajánlati uton fognak eladatni.

Az ajánlatok f. é. ápril hó 22-ik napjának d. e. 12 órájáig, 50 kros bélyeggel ellátott, sajátkezűleg aláirt zárt nyilatkozat alakjában, bánatpénzül: a becsérték 10%-jának, vagyis: 343 frt 46 krnak melléklésével, alulírott tömeggondnoknál, — Perczel-u. 16. sz. — nyujtandók be. Későbbi ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A választmány az eladandó tárgyak minősége, mennyisége és értéke, valamint a leltár helyessége tekintetében, szavatosságot nem vállal; a beérkezendő ajánlatok el- vagy el nem fogadása iránt, ápr. 22-én d. u. 5 órakor tartandó ülésben határoz, — fentartván magának a jogot: az ajánlatok közül szabadon választani, esetleg mindannyit visszautasítani. — A kinek ajánlata elfogadtatik, az köteles: az ajánlott összeget bánatpénzének különben elvesztése és a vételügylet megszünte mellett nálam azonnal lefizetni s 48 óra alatt az árukat elszállítani. — Az el nem fogadott ajánlatokhoz csatolt bánatpénz visszaadatik.

A 317 frt 86 krt tevő könyvkövetelések, ugyan ajánlati uton a legtöbbet ígérőknek fognak eladatni, mire nézve a jelzett módon külön ajánlatok adandók be, u. a. határidőig. Az elfogadott vételár 24 óra alatt lefizetendő.

A vételügylet után járó kincstári illeteket s a nyugtábélyegeket vevő köteles fizetni.

Venni szándékozók az árukat, naponta d. u. 3—5 óráig, közbenjöttömmel megtekinthetik.

Pécs, 1897. április 5.

Kis József,

tömeggondnok.